

[Finansministeren.]

35,9 Mill. Kr. til 57,6 Mill. Kr. I alt er denne faste og løse Gæld saaledes formindsket med 67,6 Mill. Kr. Herved maa imidlertid tages i Betragtning, at der med Hensyn til Finansministeriets Mellemlægning med Ministerier, Institutioner o. lign. har været en Bevægelse i modsat Retning, idet Statens Tilsvær her er steget med i alt 59,6 Mill. Kr.; bl. a. havde Postgiroen ved Udgangen af 1937—38 et Tilgodehavende hos Finansministeriet paa 28,5 Mill. Kr. Slutresultatet af disse Forskydninger bliver da en Nedgang i Statens samlede Gæld paa 8 Mill. Kr. Der er i de her nævnte Tal ikke medregnet de af Staten udstedte Gældssaneringsobligationer, der modsvares af Gældsbreve til Statskassen paa tilsvarende Beløb; ved Udgangen af 1937—38 androg Beløbet for de af Staten udstedte Gældssaneringsobligationer 59,1 Mill. Kr.

Ser man tilbage paa Udviklingen, som den har formet sig siden 1929—30, hvad Formueregenskabet angaar, gælder fremdes i Aar, hvad jeg fremhævede i Fjor, at hele den økonomiske Aktivitet, som er udfoldet under det nuværende Styre gennem egen Anlægsvirksomhed og Støtteforanstaltninger paa talrige Omraader, praktisk talt er gennemført uden ny Gældsstiftelse.

Efter denne Gennemgang af Statsregnskabet for 1937—38 skal jeg gaa over til at gøre Rede for Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1939—40, som jeg har den Ære at fremlægge for det høje Ting.

Finanslovsforslaget viser paa Driftsbudgettet en samlet Indtægt paa 517,9 Mill. Kr. og en samlet Udgift paa 513,9 Mill. Kr., altsaa et Driftsoverskud paa 4 Mill. Kr. Disse Tal afviger ikke meget fra de samlede Beløb paa Finansloven for indeværende Finansaar, hvor Driftsbudgettet viser en Indtægt paa 516,8 Mill. Kr. og en Udgift paa 514,2 Mill. Kr., men ser man paa de enkelte Afsnit, er der adskillige væsentlige Forskydninger inden for Tallene. Jeg skal i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at der, hvad Tjenestemandslønningerne angaar, paa Finansloven for indeværende Aar gør sig det særlige Forhold gældende, at saavel den 7de Portion Reguleringsstillæg, der ydes efter de almindelige Lønningsregler, som de vedtagne midlertidige Løntillæg og Honorartillæg er opført under Finansministeriet med 6,5 Mill. Kr. for Reguleringsstillæggets og 11,2 Mill. Kr. for de øvrige Tillægs Vedkommende. Paa Finanslovsforslaget er ligeledes regnet

med 7 Portioner Reguleringsstillæg, men samtlige Portioner er her indregnet i Lønningsudgifterne under de enkelte Budgetter. De midlertidige Tillæg gælder jo kun for indeværende Finansaar, og hvorledes Stillingen her vil blive i det kommende Aar, vil senere blive taget op til Overvejelse.

Paa Driftsbudgettets Udgiftsside viser Statsvirksomhederne et samlet Underskud paa 25,7 Mill. Kr., der paa det allernærmeste svarer til det Underskud, der er budgetteret for Statsbanernes Vedkommende, og som andrager 25,6 Mill. Kr. Som før nævnt var Statsbanernes Underskud for 1936—37 14,5 Mill. Kr. og for 1937—38 20,5 Mill. Kr. For indeværende Aar er det budgetteret til 21,4 Mill. Kr., men da der hertil skal lægges de ikke indregnede Lønforhøjelser, kommer man op paa et Beløb, der nærmer sig det nye Budgettal. Paasketraffikken, der betyder godt 1 Mill. Kr. i Indtægt, forstyrrer i nogen Grad Sammenligningen, idet der i det ene Driftsaar kan være 1 Paaske, i det andet 2 og i det tredje slet ingen. Paa dette Punkt stiller Forholdet sig imidlertid ens for 1936—37 og 1939—40, idet begge disse Aar har Paasketraffic 2 Gange, og sammenholder man disse to Aar, er der en Stigning i Underskuddet paa ca. 11 Mill. Kr., hvad der selvsagt finansielt set maa vække Betænkelighed. Selv om der har været nogen Stigning i Indtægterne, har disse altsaa langt fra holdt Trit med Udgifterne. Stigningen i Indtægterne har været 3,3 Mill. Kr. i Udgifterne 14,4 Mill. Kr. Af Udgiftsforøgelsen falder 3,3 Mill. Kr. paa Forrentning og Afskrivning, medens Resten for en væsentlig Del skyldes Lønforhøjelser og Prisstigning paa Brændsel, Olie og andre Ting.

Post- og Telegrafvæsenets Driftsbudget viser et Overskud paa 2,2 Mill. Kr. mod 3,8 Mill. Kr. i 1937—38. Nedgangen i Overskuddet skyldes navnlig forøgede Udgifter, for en væsentlig Del som Følge af Reguleringsstillæggets Forhøjelse.

Rentekontoen er paa Finanslovsforslaget opført med et Underskud paa 2,2 Mill. Kr. mod 3,5 Mill. Kr. paa den løbende Finanslov og 5,4 i 1937—38. Naar der er et dalende Underskud paa denne Konto, hænger det for en væsentlig Del sammen med, at der gennem Arveafgiften og de senere Aars Driftsoverskud er tilført Anlægsbudgettet betydelige Kapitalmidler, af hvilke der beregnes Renter til Indtægt for Kontoen.

I forrige Rigsdagssamling blev et i Hol-